

PROTOKÓŁ
z posiedzenia Rady Interesariuszy Wydziału Neofilologii
z dn. 18 marca 2024 r.

18 marca 2024 r. w siedzibie Wydziału odbyło się trzecie stacjonarne posiedzenie Rady Interesariuszy Wydziału Neofilologii. W posiedzeniu udział wzięli:

Ze strony Interesariuszy:

- Jan Elbanowski
- Anna Fotowicz (zdalnie)
- Michał Kasprzyk
- Rafał Kijonka
- Wojciech Parchem
- Barbara Piegdoń-Adamczyk
- Weronika Szwarc-Bronikowska

Ze strony Wydziału:

- prof. ucz. dr hab. Robert Małecki – Dziekan Wydziału Neofilologii
- dr hab. Monika Kostro – Prodziekan ds. studenckich
- prof. ucz. dr hab. Agnieszka Piskorska – Dyrektor Instytutu Anglistyki
- prof. ucz. dr hab. Zbigniew Możejko - Pełnomocnik Dyrektora Instytutu Anglistyki ds. kształcenia nauczycieli
- dr Kamil Seruga – Pełnomocnik Dziekana ds. współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym
- mgr Marta Rzehak – Pełnomocniczka Dziekana ds. strategii i komunikacji

Posiedzenie odbywało się w trybie otwartym, dlatego w charakterze obserwatorów uczestniczyły w nim również:

- Laura Zagożdżon, przewodnicząca Rady Samorządu Studentów WN UW
- dr Anna Buncler, Katedra Hungarystyki

Posiedzenie otworzył Dziekan Wydziału Neofilologii, następnie głos zabrała Prodziekan Monika Kostro, przedstawiając ramowy plan posiedzenia.

Przedmiotem dyskusji będą kierunki anglistyczne, czyli filologia angielska (literatura i kultura oraz językoznawstwo) oraz kierunki iberystyczne (iberystyka: hispanistyka, iberystyka: portugalistyka, hispanistyka stosowana oraz filologia iberyjska). Druga część spotkania zostanie poświęcona podsumowaniu ścieżek warsztatowych zrealizowanych w semestrze zimowym 2023/2024 we współpracy z Radą Interesariuszy. Prodziekan Kostro podziękowała także Interesariuszom za ich dotychczasowe zaangażowanie w spotkania z Zespołami Oceniającymi PKA podczas oceny programowej na kierunkach filologia romańska, filologia włoska i germanistyka.

Głos zabrała prof. Agnieszka Piskorska, która zaprezentowała profil kierunków anglistycznych oraz sylwetkę absolwenta(ki). Wymieniła najważniejsze obszary zawodowe, w których powinni się odnaleźć absolwenci i absolwentki po ukończeniu danego kierunku studiów, m.in.: informacja i komunikacja (redagowanie serwisu internetowego, publikowanie

treści, korzystanie z analiz), reklama i marketing (współpraca z copywriterem, rozpoznanie potrzeb klienta, identyfikowanie profilu odbiorcy), branża turystyczna, sektor edukacyjny (nauczanie i e-nauczanie, języki specjalistyczne), branża tłumaczeniowa, pośrednictwo językowo-kulturowe (konsultacje w przedsiębiorstwach), dyplomacja, PR. Zdefiniowała potrzeby kierunków anglistycznych, w tym lepsze wykorzystanie przedmiotu „Pisanie do celów praktycznych” – jak można wzbogacić treści przekazywane na tego typu zajęciach z punktu widzenia pracodawców?

Wywiązała się dyskusja:

Jan Elbanowski zasugerował współpracę Wydziału Neofilologii z innymi jednostkami UW, a co za tym idzie: poszerzenie dostępu do specjalistów z innych dziedzin.

Barbara Piegdoń-Adamczyk zaproponowała ujęcie w programie kształcenia języka mediów społecznościowych i prasy w celu lepszego rozumienia kontekstów kulturowych i historycznych (np. konkretnych tytułów prasowych).

Weronika Szwarz-Bronikowska zwróciła uwagę na istnienie dwóch niekiedy sprzecznych ze sobą paradygmatów. Z jednej strony uniwersytety są nastawione na naukę krytycznego myślenia, z drugiej – perspektywa wielu pracodawców (zwłaszcza dużych organizacji: Google, Amazon czy Meta), jest taka, że wolą przygotowywać ludzi według swoich potrzeb i w związku z tym niekoniecznie zależy im na osobach po studiach. Odwrotnie jest w mniejszych firmach. Swoją wypowiedź podsumowała postulatem przygotowania studentów do nauki pracy na tzw. *case study*. Obszary, na które powinno się zwrócić uwagę, to także nauka analizy konkurencji (m.in. w aspekcie językowym) oraz myślenie projektowe.

Wojciech Parchem zauważył, że jest istotne, aby nie zgubić idei akademickości.

Jan Elbanowski w odniesieniu do idei akademickości przedstawił wizję uniwersytetu jako oferującego rozwój o szerokim zakresie, a nie „taśmy” produkującej wąskich specjalistów.

Na koniec dyskusji prof. Agnieszka Piskorska zwróciła się do Rady z prośbą o pomoc w urealnieniu projektów realizowanych podczas studiów, tj. wskazanie, jakie zadania studenci mogą wykonywać, aby miało to przełożenie praktyczne w kontekście rynku pracy. Prof. Piskorska zwróciła także uwagę, że program studiów na kierunku filologia angielska przez wiele lat nie był reformowany i opierał się na indywidualnym doborze przedmiotów przez studentów. Stosunkowo niedawno został wzmocniony komponent wspólny (zestaw zajęć obowiązkowych, pewna wspólna podstawa dla wszystkich kierunków), co ma istotne znaczenie społeczne i wspólnotowe. Dodała, że w przyszłym roku odbędzie się pierwsza edycja praktyk, w których potrzebni będą opiekunowie z ramienia firm zewnętrznych, prof. Piskorska zwróciła się z prośbą o wsparcie ze strony przedstawicieli Rady.

Prodziekan Monika Kostro oraz dr Seruga potwierdzili potrzebę realizowania programu praktyk, ale nie jako ciężącego obowiązku, tylko możliwości uzyskania realnej pomocy w odnalezieniu się w środowisku pracy.

Weronika Szwarz-Bronikowska zwróciła uwagę na swoistą samotność studiowania w dzisiejszych czasach. Wynika z niej później nieumiejętność współpracy czy pracy grupowej nad projektem. Postuluje skupienie się na współpracy i komunikacji jako najważniejszych filarach życia zawodowego.

Prodziekan Kostro podsumowała najważniejsze wnioski z dyskusji:

- waga kształcenia akademickiego, humanistycznego, kontekstowego;
- praca projektowa (rozwój umiejętności zarządzania pracą i jej organizacją);
- postulat współpracy z innymi jednostkami UW;
- tutoring w ramach praktyk oraz studiów – zachowanie równowagi między indywidualnym tokiem studiowania a potrzebą integracji (aspekt społeczny).

Na koniec tej części dr Kamil Seruga podjął kwestię oczekiwań studentów, którzy powinni wypowiedzieć się, jak widzą to ze swojej strony, np. czy instytucja tutora nie jest już przeżytkiem.

Następnie uczestnicy posiedzenia przeszli do omówienia kierunków iberystycznych, które zaprezentował dr Kamil Seruga (w zastępstwie za Kierownika Studiów). Obszary zawodowe, w których może odnaleźć się absolwent(ka) kierunków iberystycznych, w dużej mierze pokrywały się z obszarami absolwenta(cki) anglistyki. W odniesieniu do wcześniejszych postulatów p. Weroniki Szwarz-Bronikowskiej, dr Seruga zauważył, że myślenie projektowe, rozwój kreatywnego myślenia czy praca grupowa realizowane są w największym stopniu w działalności teatrów (tj. w teatralnych kołach naukowych). Jako najważniejszą potrzebę kierunków iberystycznych dr Seruga przedstawił konieczność urealnienia oczekiwań osób studenckich wobec niektórych zawodów - np. część osób myśli o pracy w dyplomacji, ale nie jest świadoma, w jakim charakterze faktycznie może podjąć pracę np. w ambasadzie. Z drugiej strony, pomimo silnych relacji z wieloma obszarami (np. dyplomacją), inne wymagałyby poprawy, np. współpraca z obszarem specyficznie biznesowym; potrzeba zwrócenia się do izb handlowych (np. hiszpańskiej).

Dyskusja:

Anna Fotowicz, w odniesieniu do swojego doświadczenia, przedstawiła trudny lub wręcz niemożliwy do przeskoczenia szklany sufit dla Polaków w ambasadach. Rozwój kariery dyplomatycznej jest możliwy w zasadzie tylko przez polski MSZ.

Kamil Seruga wspominał o potrzebie aktualizowania treści i jako przykład podał zajęcia typu „Język mediów” (Jakie treści przekazywać? Mówić o mediach tradycyjnych czy tych najnowszych?).

Monika Kostro wyraźnie podkreśliła konieczność opisu sylwetki absolwenta w formie zestawu kompetencji, a nie listy możliwych zawodów, które mogą wykonywać.

W ramach podsumowania wyróżnione zostały dwa główne zadania dla kierunków iberystycznych: poszerzenie listy podmiotów do współpracy (np. izby handlowe) oraz szeroko rozumiana zasada tzw. *reality check* (urealnienie oczekiwań studentów wobec rynku pracy).

Ostatnią część posiedzenia przeznaczono na podsumowanie ścieżek warsztatowych zrealizowanych w semestrze zimowym 2023/2024. Prodziekan Monika Kostro, przedstawiając wyniki ankiet ewaluacyjnych, zwróciła uwagę na wysoką ocenę zajęć oraz największą wartość cyklu podkreślaną w odpowiedziach na pytania otwarte, tj. poszerzanie wiedzy o konkretnych zawodach oraz właśnie urealnienie. Padł postulat, aby post-test w

kolejnej edycji zawierał pytanie o kierunek studiów. Jan Elbanowski zaproponował przeprowadzenie badania fokusowego na temat warsztatów.

Posiedzenie zamknął Dziekan, podsumowując, jaki jest główny cel podpisywania przez Wydział Neofilologii umów o współpracy. Podkreślił, że ta współpraca ma być rzeczywista i oparta na informacjach zwrotnych z rynku pracy. Nie chodzi o działania pozorne, tzn. oparte wyłącznie na zapisach w programie studiów. Dla otoczenia społeczno-gospodarczego pewne wymogi czy rozwiązania są oczywiste, ale ta wiedza musi przepływać na uczelnię. Jest to niezbędne, aby pomóc absolwentom(kom) odnaleźć się na rynku pracy.